

GENOTES IDEDE: 1980.

TART. BETE GLATOGATO

3 lap

FOLDRADNI MUTATO: PECS

PAPÍRIPARI VÁLLALAT

KISKUNHALASI GYÁRA

LELTA hora's

ATUETETUE AZ EGTS. LTK. 4356-00 TETELE ANOL

356/1980 Beteglátógató

Kalányos István a pécsi egyik épitőipari vállalatárák kömüves
A Nagyoktoberi Szocialista Forradalom 61.évfordulója alkalmával rendezett ünnepségen vette át a 15 éves törzsgárda jelvényt. Már kétszeres
kiváló dolgózó jelvény tulajdonosa is. Több mint 10 év óta szakszervezeti
bizalmi.

Nem kötelessége a beteglátogatás. De Kalányos István a munkatársait, ismerőseit, akit baleset, vagy éppen egyéb betegség miatt kórházban
gyógyitanak, meglátogatja. Már hosszu idő óta emberségből beteglátogatást
végez. Azt tanulta és többször is hallja emberektől, hogy nálunk legértékesebb az ember. Kalányos István nemcsak, hogy megtanulta, hanem
az szerint is cselekszik.

Kalányos István a szocialista társadalmunkban teljesedett ki becsületes ipari munkássá,aki szeret dolgozni,családjának és többi embertársainak él. A napi termelő munkája mellett esti tagozaton elvégezte a 8.általános osztályt. Ö mondta, hogy tovább szeretet volna tanulni, be is iratkozott az épitőipari technikum első osztályába, de azt félbe kelett szakitani. Mert vidéken lakik, az utazás sok idejétt elvette.

Kalányos István általános intelægenciával rendelkező munkásember. Ha beteglátogatoba bent a figyelmessége kiterjedt arra, hogy üres kézzel nem ment.

A vállalat személyzeti osztályvezetőjét betegsége miatt korházban gyugyitották. Mikor azt Kalányos István megtudta, hogy osztályvezető korházba van, tépelődött, hogy meglátogassa -e? Atól tartott, és nem szerette volna, ha az emberek olyan következtetéseket vontak volna le, hogy esetleg azért ment látogatni, mert bizonyos előnyökhöz szeretne jutni.

Kalányos Istvánnak jó munkahelye van. Szocialista brigádban dolgozik, szépen is keres. Munkatársai szeretik, munkájára mindig számithatnak. Nem ugy kezdi a napi termelő munkáját, hogy előtte bepálinkázon.

Kalányos István hosszas tépelődés után mégis csak ugy határozott, hogy elmegy a korházba és meglátogatja a személyzeti osztályvezetőt.

Az engedélyezett látogatási időbe ment a korházba este öt-hatóra között:Azért ment este, mert azt gondolta, hogy az osztályról valoszinű, hogy ugyis nappal a hivatalos időbe mennek látogatni.

Megint csak gondolkodóba esett, mit vigyen magával? Üres kézzel még sem mehet csak oda. Egy szépirodalmi könyvet vásárólt. A napi munkája reggel hétórakor kezdödött, és délután 4 óráig tartott.

Kalányos István ötórakor lépett be a korház főbejárati ajtaján. A beteg az első emeleten az utca felől a falmelletti ágyon fekütt.

Kalányos ahogy belépett a korterembe meglepödött,mert a beteg ágya mellett volt a vállalat pénzügyi és termelési osztály-vezetők. Most már mindegy, itt vagyok gondolta Kalányos István.

Megállt az ágy végénél. Kis idő mulva mondotta. Eljöttem meglátogatni.

Mert én máskor is megszoktam látogatni a munkatársaimat, vagy az ismerőseimet-mondotta elég hallkan, nehogy a többi betegekemeghallják.

Kalányos István.

- Főnök elvtárs!
- Én hoztam egy könyvet olvasni-momdotta Kalányos István.
- Köszönöm szépen- mondotta a beteg.
- Na nézzük csak."Ördög a falun" ezt még nem is olvastam-mondotta a beteg.
- Én már Szilvási Lajostól olvastam könyveket. De ezt még nem-mondotta a beteg.

Ugy emlekzem, hogy a "Vizválasztó" és "Ködlámpa", mindegyik olyan, hogy leköti az olvasonak a figyelmét. Az egyik könyvben azt is elvastam, hogy apos elszerette a fia feleségét és azt később feleségül is vette-mondotta a beteg.

- Hát én akkor már el is távozom nem zavarom az elvtársakat-mondta Kalányos István.

Ahogy gondolja - mondta a beteg.

A kimondott szóból és szemjátékből Kalányos István mindent megértett. Mielőbbi felgyogyulást kivánok főnök elvtárs-mondotta

Kalányos István.

Sietett kilépni a korteremből, mert nyomaztó volt ott a fogadtatása. Ahogy ment kifelé a folyóson igen csak rosszhangulatba sülyett. Saját magát kezdte emészteni, hogy miért is ment el a korházba látogatni. Hát kigondolta volna, hogy a két osztályvezető is ott lesz. Csak ne tudják meg a munkatársai. Mert azt gondolják felölem, hogy azért mentem látogatni, mert előnyhöz szeretnék jutni. Pedig ez nem igaz, mindjárt el is hesegette a gondolatokat. Egyébként is Öneki arra semi szüksége nincsen. Nem akar Ö semmi mást. Nem osztályvezetőt látogatott meg, hanem beteget.

Pécs, 1979 nov. 10.

Jeli József

Pécs